

HATÁRSZÉLI

POLITIKAI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL 7 ÓRAKOR.

Felolós szerkesztő:
MAGYAR BALINT.

Szerkesztőség: Rákóczi-ucca 3. sz. Kiadóhivatal: Teleky-ucca 5. sz.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben hához szállítva, vidékre postán küldve:
Egész évre 36 K | Negyedévre 9 K
Félévre 18 K | Egyes szám 80 f.
Külföldi előfizetéseknél a postabér megtérítését kérjük

Hirdetések díjazásáról. — Nyilttér saronkint.

A nyilttéri és hirdetési díjak előre fizetendők.

TELEFON SZ: 37.

UJSÁG

SZILÁNKOK.

NEM ÉS NEM HISSZÜK, hogy a kereszténység képtelen a kereskedésre, nem hisszük, hogyha egy keresztény országot elhagynának a maga zsidái, akkor az a keresztény ország azonnal elpusztulna! Hiszen ha így lenne a dolog, akkor például a magyarországi zsidóság már föltétlenül bosszút állott volna „ártatlan üldözöttségéért” és 24 óra alatt kivándorolt volna Magyarországból a neki adott Palesztina földjére! De bizony, kivándorolt volna! S ahelyett mit tesz? A liberalizmus, a demokrácia, az egyenlőség szent eszméihez, az entent-missziókhöz, a világ összes zsidaihoz rimánkodni kezdéséért, csakhogy tovább is ottmaradhasson *kereskedőnek*. Nem és nem hisszük, hogy a zsidó szociáldemokraták valóban a szociálisták öszinte hívei és hogy nélkülük nincs szociálisták. Ha valóban a szociálistákért küzdenének, akkor ők is beállanának munkásoknak és nem kereskedősegekből telne ki az ösztágeretekkel . . . kereskedősegekből, akik produktív munkanélküli mammut-vagyonra törek-szenek, akik a rongybatyú-kereskedés után pálinka, fűszer, szálloda, kávéház vagy bőrzekereskedésre készülnek, akik szóval éppen azon tanulnak, hogy a zsidó kapitalizmus erősítse . . . Nem és nem hisszük, hogy ezek a leendő pénz-és vagyonspekuláns-szociálisták vezetőinek és általában a szociálista munkásság vezérkarának föltétlenül a zsidó kapitalizmus függelékéből: a sribler és a milliions zsidófiukból kell kikérülniök és hogy az már máskép nem lehet. Ha a zsidó firkonc-ifu firkáni akar, miért nem firkál héber-betűket? Mert azzal csak a maga fajának szegényeit szorakoztatná, már pedig senki sem próféta a maga fajtájánál. A zsidó tudja, hogy az ilyen mindenáron vezetőszerere vágó senkik valóban senkik. Azért bolondítják hát a ker. munkásságot, hogy valakiknek látszassanak és ha nehéz is, de bármilyen körülmények között is a tömeg fölött uralkodhassanak. Ezek egy nemzet tudóvész-bacillusai, amelyek rágnak, esznek, pusztítanak, mert természetük. Ezt az egyet hisszük.

A KÖZLÖNY igen jól tudja, hogy a Szociális Misszió-társulat, amelynek *Schlachta* Margit magyar képviselő az egyik legkiválóbb tagja, katolikus szerzetesi intézmény és mint ilyen, a magyar bolsevizmus kitérésékor a legnehezebb helyzet előtt állott. A Közlöny nagyon jól tudja, mert jelenlegi fel. szerkesztője akkoriban Budapesten tartózkodott, a főszerkesztő pedig Csapón sajtóügyi megbízott volt — tehát jól tudja, hogy mi volt a sorsuk még a legártatlanabb betegápoló és iskolás kath. szerzetes-nőeknek is a dicső kommun alatt és mi lett volna a sorsuk a derék, művelt, szociális program szerint működő szociális missziós-nővéreknek is, ha *Schlachta* Margiték olyan ostobák, amilyeneknek talán a Közlöny is inkább szeretne volna őket, hogy kiszolgáltassák magukat a zsidó bestiaknak, a Khonoknak és Szamuellieknek. *Schlachta* Margiték voltak olyan okosak, hogy nem szálltak szembe a fenevadakkal, hanem védelmet kerestek ellenük és azt nem volt nehéz megtalálniuk, hiszen ártatlannak könnyű a védekezés és annál könnyebb volt a Szociális Misszió-Társulatnak, mert az ő programjuk a szociális munka, szellemi és fizikai értelemben egyaránt. Nos, hát bejelentették a fenevadaknak, hogyha van bennük még egy kevés emberi érzés, az ő rendjüket ne oszlássák fel, az ő vallási érzésüket ne bántásák, ők tovább is dolgozni akarnak, nekik az nem szokatlan, nem néhez, hiszen *Khon* Béla nélkül is mindig azt csinálták. És ebből a bejelentésből olvassa ki a Közlöny, hogy *Schlachta* Margit — az első magyar nőképviseelő — kommunista volt. Köz-

lönyék! Ne firtassák maguk a mások dolgait! Ne majmolják pesti kollegáikat, valamint forrón szeretett hirtorsosaikat! Legyenek igazságosak, hogy Önök is — irlgalmasságot nyerjenek. Ha tudnák, hogy milyen mosolyokat váltott ki az olvasók előtt e sorainkban inkimínált cikkük, soha-soha életükben ezt az Önökre nézve kompromitáló szót: Egy „kommunista“ — nem vennék a szájukba! Tudjuk, hogy Önök mivel fog-nak védekezni. Azzal hogy a támadást *Schlachta* Margit ellen állítólágot a ker. egyesülés tette! Hát a választás hevében ott szó lehetett egy kortes-fogásról, de itt nem vagyunk a választás hevében és nem korteskedünk. Itt becsületbeli kötelességünk a dolgok tárgyilagossá bírálatát és Önök-nem erről nem lett volna szabad megfedekezniök, bárha lapjuk nem is keresztény lap s bárha Önök nem is a keresztény egyesülés pártjából valók!

Városunk a politikában.

— Berzeviczy István nyugalombavonulása. —
— Dr. Zselvtay János kormánybiztos. —

Városunk, mint olyan, utoljára akkor szerepelt a politikában, amikor azon a bizonyos ezerkilencszáztizenkilencediki januári vagy februári napon Moys zsupán megjelent a város-házán a tisztikar és személyzet fogadalmának kivétele céljából és azok azt az ismert okra való hivatkozással megtagadták. Az ok, amelyre hivatkoztak az volt, hogy a békekötésig egyikük sem érzi magát fölmentve korábbi esküje alól, bár szolgálói tovább is hajlandók. Akkor történt, hogy valami közbeszólás miatt Moys zsupán a képviselő testületet felfüggesztette, mintegy 60 embert a demarkacionális vonalon tulra kísértetett, akik később nagyrészt vissza is kerültek, sőt kimagyarázások után hivatalban is maradtak.

E fenti esemény óta városunk életében politikai vonatkozású dolog nem igen történt. Ugy látszik, most következett be az újabb fázis, amikor a Csehszlovák köztársaság dr. *Zselvtay* János személyében kormánybiztos küld a polgármesteri teendőket ellátására a saját kérelmére nyugdíjazott *Berzeviczy* István volt polgármester helyébe.

Tehát a polgármesteri teendőket kormány-biztos fogja ellátni. Ez mást nem jelenthet, mint azt, hogy bár egy kissé későbbben, mint ahogy gondolták, de végre a városnak is kiosztották a maga politikai szerepét, amelyet be kell töltenie.

Mi azt gondoltuk, hogy ez már előbb fog történni.

A ruszinszói autonómia proklamációja után azonnal vártuk, hogy a Ruszinszók városának, illetve fővárosának kijelölt Ungvár adminisztrációjában történni fog valami. Vártuk legalább is azt, hogy megvizsgálják a város vagyoni állapotát, konstatálják aktívait és passzívait, észreveszik teljesen tönkre tett utait, középületeit, biztosra vettük, hogy már csak a nagyobb érdeklődés felkeltése céljából is, vissza-állítják a város képviselőtestületét és kiegészítik annak tisztikarát. Mi tagadás benne, el voltunk készülvére arra is, hogy a képviselőtestületet és a városi tisztikart a proklamáció tartalmának megfelelően megújítják, illetve megújítják, szóval, hogy előkészítik a városnak az új helyzet politikájába való beállítását is. Ez irányban csatlódtunk. Ilyen változás nem állt be. A város ügyeit tovább is a tanács és a polgármester vezették, a zsupán nagyrészt helyben hagyta a határozatokat és csak ritkán történt meg, hogy némely ügy fellebezés folytán a kormányzóhoz került.

A város politikai szerepének kiosztása úgy látszik nem volt sürgős és talán még most

sem lett volna az, hogyha *Berzeviczy* nyugdíjazását nem kéri. A dolgok mentek volna tovább, mint ahogy 14 hónap óta mennek, az utak romlottak volna, a városi tanács egy-két embere intézkedett volna, de a *Berzeviczy* nyugdíjazás iránti kérvénye aktuálisá tette végre a a változtatást a városnál is és a változást a város politikai szerepének kiosztásával köthették össze. Az összekötés akképpen történt meg, hogy mert a város Podkárpátszka Rusznak városa és kijelölt fővárosa, azért *Berzeviczy* utóda csak ruszin ember lehet, de mert a Podkárpátszka Rusz meg a Csehszlovák köztársasághoz önként csatlakozott terület, azért a polgármesteri teendőket ellátott hivatalnok a *csehszlovák* állam kormánybiztosra lesz és pedig első sorban csehszlovák kormánybiztos, csak azután polgármesteri teendőket meg-bizott egyén.

A fizetés is magán viseli e kettős jelleget. A VII. fizetési osztály szerint kiutalt csehszlovák állami tisztviselői fizetését a várostól, egyéb pótlékokat és hallomásunk szerint a reprezentációs költségeit is az államtól kapná. Eszerint a kormánybiztos a városban inkább kormány-biztos lesz, mint polgármester és mi ebben látjuk annak bizonyosságát, hogy a város bevonatott a politikába. Ezzel nem akarunk semmi nagyot mondani, sőt talán még jól is monduk ezzel, hiszen hogyha az állam kormánybiztos nem fogja sajnálni a fáradságot és utánjárás, bármikor sok olyat érhet el, amit egy közönséges polgármester csak szerencsés körülmények között. Hogy az esetleges figyelemért a várostól is kívánhat valamit viszonzásul az állam, az természetes, bár demokratikus köztársaságban nem kellene holt bizonyosnak lennie.

És vajon mi lehet az, amit a városnak netáiban viszonzásépp áldoznia kell? — Valószínűleg bele kell mennie végre, bármilyen szegény is, a csatornázás és vízvezeték tervének megvalósításába; óriási bérpaloták építését kell vállalnia vagy elősegítenie, mert a nagy számban szaporodó hivatalnokok

Természetesen, jönni fog a Vybor is és természetesen természetesen kell majd találni a Vybornak olyan összetételét, amilyen a város kiosztott politikai szerepének megfelel.

Bizonyos csak annyi, hogy a főkormányzatnak — a nagy politika szempontjából — jól jött a *Berzeviczy* nyugdíjazás iránti kérvénye és hogy *Berzeviczy* önkéntes távozása csak megelőzte azt, ami későbbben magától is bekövetkezett volna.

Berzeviczy Istvánt 1916-ban egyhangulag választotta meg polgármesternek a város képviselőlete. Működésétől általában igen sokat vártak. Nem közönséges tehetségű embernek ismertük. Polgármesteri székfoglalójában maga is egy igazán nagy terjedelmű program szavait hangoztatta, minden arról beszélt, hogy a várost anyagilag és szellemileg a gazdag és művelt városok sorába kívánja fölemelni.

Be kell látni, hogy *Berzeviczy* István nem egyedül oka, ha nagyterjedelmű programjának pontjai nem valósulhattak. A világháború és a világháborút követő események a várost általában csak szegényítették, a műveltség iskolái csak begyepesedhettek, az utak csak elromolhattak, a terek csak öszszébb szorulhattak, sőt az 1918. évi őszi forradalomtól kezdve csak mindjobban disharmonizálódhatott az a hatalmas egység is,

amely 4 évvel ezelőtt Berzeviczyt egyhangulag a város legelső tisztségével ruházta fel.

Berzeviczy 25 évét töltötte a városi tisztviselőpályán. Nem csoda, hogy továbbra is itt akkar közöttünk maradni és innen akarja intézni bajánházi gazdasága ügyeit.

A polgármesteri tisztségben utódját, dr. Zselyay János kormánybiztot mi nem mutatjuk be. Ő maga fog majd bemutatkozni, amikor a tényleg átvett intézkedési hatalmat valóban úgy fogja felhasználni, hogy az a saját személyét tekintve is érdemszerű legyen, egyben a város elönyt is jelentse.

Kormányzó Ur!

A Karpatorussia proklamálása alkalmával 1919. évi augusztus hó 18.-án megjelent hadseregparancsnoki kiáltványban Kormányzó ur így van jellemzve:

„Dr. Brejcha neve azonos a türelem, a szabadság, az önfeláldozás, a haladás és az igazság fogalmával”.

Mint hogy jelen sorainkkal most az igazságot keressük, s még ma is fennálló magyar törvényben foglaltaknak közigazgatási uton akarunk érvényt szerezni, s mert a közigazgatásnak feje Karpatorusszában Kormányzó ur, — ezért fordulunk Kormányzó urhoz, hogy védje meg az igazságot és szerezzen érvényt a törvénynek

A csehszlovák nemzetgyűlés ugyanis az 1918. évi október hó 28.-án törvénybe iktatta, hogy a magyar törvények mindaddig érvényesek, amíg egy új (csehszlovák) törvény azokat alkotmányosan meg nem változtatja.

Ilyen új csehszlovák törvénnyel alkotmányos uton meg meg nem változtatott és így teljes egészében érvényben levő magyar törvény a mezőgazdaságról és mezőrendőrségről alkotott 1894. XII. törvények, melynek 61. §-a így szól: „a szőlőművelés érdekeinek előmozdítására alakult hegyközségek az ezen törvény rendelkezései szerinti érdekkörükbe tartozó ügyekben önkormányzati alapon maguk intézkednek”.

Ugyanezen törvényeknek végrehajtása tárgyában kibocsátott 48.000/1918. számú földművelésügyi miniszteri utasítás a törvény 64. §-a alapján azt tartalmazza, hogy a hegyközség feladatát képezi annak meghatározása, hogy idegeneknek szabad-e, s ha igen, mily esetekben és minő feltételek mellett a hegyközségi területen járni.

Ezen idézetek világos bizonyítékai annak, hogy csakis és egyedül a hegyközség jogosított a felett rendelkezni, hogy egységnek nyilvánított területére idegen beléphet-e vagy sem? — és dacára annak, hogy a helybeli hegyközség a szőlőkben idegeneknek, azaz nem szőlőtulajdosoknak ottlakását nem engedélyezte, amint a szőlősgazdák jól felgottt érdekében nem is engedélyezheti, — már egy csomó borházba betelepített — a törvényt éppen elsősorban respektálni

hivatott hatóság — idegeneket, a lakáshányra való tekintettel.

Hogy mit jelent idegen embereknek betelepítése a szőlőterületekre, s mily káros hatással van az ilyen telepítés nemcsak a termés mennyiségére, de általában magára az itteni szőlőkultúrára, arról mindenki fogalmat alkothat magának, aki csak kissé is tudatban van annak, hogy mily költséges gazdasági ág a szőlőművelés.

Kormányzó Ur!

Karpatorussia fővárosában nagy kereseti forrást képez a szőlőművelés. Ez azonban csak úgy folytatható és tartható fenn eredményesen, ha — amiként a hegyközség határozatai ki is mondják — a szőlőterületekre csakis a tulajdosok, hozzátartozók és a munkálatokat teljesítő egyének lépnek és léphetnek be.

Arra kérjük tehát Kormányzó urat, szerezzen érvényt a fennálló törvénynek, s rendelkezék, hogy a szőlők mentesíttessenek az idegenektől.

Ha az idehelyezett tisztviselők és családjaik elhelyezésére nincs elég lakás, ezen ne úgy igyekezzen segíteni, hogy az mások, a szőlősgazdák kiszámíthatatlan megkárosításával járjon, — hanem úgy, hogy méltóztassék új épületek emeléséről gondoskodni.

Addig is pedig, míg ez megtörténhetik, be lehet több termet rendezni a laktanyákban a nőtlen tisztviselők részére, de helyet lehet ott biztosítani a családok részére is.

Egy kis jóakarattal nagy bajtól menthet meg minket Kormányzó ur!

Reméljük, hogy meghallgat bennünket.

E feltevéssünkben fogadja már előre is a helybeli szőlősgazdák hálás köszönetét.

Gar Iván.

Könyv a legérdekesebb témáról.

A Cambridgei egyetem egyik tanára. I. M. Keynes, aki egyuttal a békekonferencia egyik osztályának titkára, könyvet írt „A békekötés gazdasági következményei” címen, amelyben erős kritikával boncolja a versaillesi béke falfogásait. Valóságos Kárhágoi békének mondja a versaillesi békét, amelyet három embernek: Clemenceaunak, Lloyd Georganak és Wilsonnak tulajdonít.

„Páris ármánykodások színhelye volt — írja — ahol milliók életével, sőt magának az emberiségnek sorsával is játékok üttek. És a játékosok kevesebbet törődtek azzal, hogy mit tesznek, mint a katonák, akik sorsot vetettek Krisztus köntösére.”

Azt írja és fejt ki Keynes, hogy e békével „Középeurópa szántszándékkal a romlásba akarták kergetni.”

Könyve második részében rátér arra, hogy ez a béke tágranyította a bolsevizmus kapuit akkor, amikor elkobozta Németország pénzügyi

jogait s elkobozta a németek magántulajdonait is volt gyarmataikon Elzászban és a szövetségesek területén.

Mondani sem kell, hogy Keynes a béke revizióját sürgeti. „Legyen a béke tárgyalás a másik féllel és legyen a béke igazságos” — írja.

A mostani vezető államférfiak tünjenek el és adják át helyüket olyanoknak, akiket belátás vezet. Föltétlenül szükséges az összes háborus adósságok elengedése és pedig nemcsak Németországnak, hanem a szövetségesek egymásközti kölcsöneinek elengedése is. A Jövétéli Bizottság feloszlatoandó. Teendőit a nemzetközi bizottság vegye át, melyben a legyőzött államok és a semlegesek is helyet foglaljanak. Az éhező Ausztria és Magyarország minden anyagi kárpótlás alól mentesítendő”

Érdekes a könyvnek az a része, melyben Keynes leírja a három békét-csináló főpolitikust, valamint, ahol kimondja, hogy „bűnbánatot akart tartani könyve megírásával, mely a versaillesi béke igazi képe”, — bűnbánatot azért, hogy egy ideig ő is részt vett benne, bár mint kritikus és nyílt eszű ember fölfedezte a helyes utat: becsülettel otthagyni a konferencia színhelyét.

Aktuális ügyek.

Az elokkupált Füzes.

A helybeli Testgyakorlók Köre ugyancsak kellemetlen meglepetésben részesítette a hidontúli közönséget azt a részt, mely üdülés céljából a Füzetet szokta felkeresni.

Magas deszkakerítéssel ugyanis nemcsak azt a területet vette körül, mely a sport-pályán felül még a nézőközönség befogadására szükséges, de lehet mondani, elfoglalta azt az egész nagy térséget is, mely a füzesi kertek előtt elvonnul, úgy, hogy még az utat is bevonta területébe.

Nem tudjuk, ki engedélyezte ily nagy területnek elfoglalását, de azt tudjuk, látjuk, hogy így engedélyezni a kerítés elkészítését nem lett volna szabad.

Nincs kifogásunk az ellen, hogy a helybeli Testgyakorlók Köre ott sport-pályát létesített, de az ellen határozottan tiltakozunk, hogy akkora területet foglaljon le magának az egyesület, mint amekkorát most bekerített, mert ezzel a Füzesből teljesen kizoritaná nemcsak azt a közönséget, mely eddig azt üdülőhelyül használta, és azt az egyesületeken kívül álló ifjúságot, mely ott játszadozott, — hanem lehetetlenné tenné egyszer és mindenkorra, hogy tanuló-ifjúságunk ott játszód-tere legyen.

A diák-ifjúság pedig játszótér nélkül nem maradhat.

Az Ung-csatorna vize

elrontotta a galagói lefolyót, kitolta helyéből, s most a csatorna vize mind ott ömlik az Ung

Az utolsó magyar óra.

— Írta: Kilián Zoltán. —

Családja a pályaudvaron... butorai a vasúti kocsiában... Utoljára indult el harminc év óta megszokott útján Gernyeszegi István, kollégiumi professzor uram. Utoljára...

Fáradtan jártatta végig keserűn izzó tekintetét. Egy szép, emelkedettségben gazdag emberélet forró, kiszakíthatatlan emlékei mindenfelé!... Ezeket hagyja most el ő, táltosok ivadéka, szikrázó ősmagyar Gernyeszegi István!... Ezt a földet, melyen örökönk csak magyar szó hangzott, melyen magyar az ég, a cikkázó villám... magyar a madárszó, a fűszál, a buzföldök sugósága, az erdei illat... magyar a virágok kelyhében csillogó méz is!... Halljátok?... föld... felhők... fák... bogarak...!!! föltetek bucsuzik Gernyeszegi István! Két szép deli fia a föld alatt, ők is titeket védtek... hiába védtek!!!

— Drága kollégium! Ősi... édes magyar várunk!... Hát csakugyan?!... Nem mi leszünk többé a falaid között? Ti félt, ti megszeretted, ti áhitott szent falak, ti is bucsut mondtok nekem??? Itt a régi, patinás kis harang... másnak csengi már, giling-galang... gíngalló-gangalló... sejteted-e ezt te, Gernyeszegi István?!!!

Feltámolygott az emeletre. Igen... a nyolcadik osztály, az ő osztálya... nyolc esztendőn át neveltjei... itt várja őket az utolsó magyar óra... utolsó órát tart Gernyeszegi István.

Benyit az ajtón... itt vannak mind... drága fiúk...

— Köszöntlek, fiaim, magyar bucsura jött jó nyolcadik osztály!

Némán, lehajtott fővel állnak a fiúk. Itt-ott valaki görcsösen felzokog.

— Uristen! el ne hagyj!

Könnyborított szemmel a katedrára indul...

zokogó két gyerek vezeteli fel oda, könnytől alig látnak.

— Kedves jó fiaim! — kezdi, de zokogásba ful a hangja.

A rengeteg év alatt a padokba vésett Sáríkákat, Annuskákat, Margitkák, gyerekszívek drága nevei könyvekben áznak, a betűk bevésései megannyi könnyesatornák. Mintha a távozó Sáríkákat, Annuskákat, Magduskákat is megsíratná! Ki tudja?! talán azokat is! Hiszen ők is a magyarság! magyarságunk drága mivoltában ki-ki a maga Sáríkját, Annuskáját, Ibolykáját is benne érzi!

Gernyeszegi újra beszélni próbál, elhaló szavait tán maga sem hallja. Csak nézi, nézi a termet, melybe talán sohasem lép be többé, a padokat, melyeken talán az ő szíve is ott van még befaragva.

Felcsukló, heves zokogás ráz meg mindenkit. A könnypatakok a kiszáradt torkokon foly-nak alá.

De mi az? Ki énekel?

Érces hangon, csengőn, fiatalon, reménybe-bizón csendül fel a Brassai Bandi hangja:

— Térj magadhoz, drága Sion!

Hittel, bizakodással száll az ének, az ősi protestáns fohász, meggyőztört, megkínzott, krisztusian szenvedett magyar gályarabok szent szava az egék urához:

— Van még neked Istened!

Gernyeszegi s az osztály megrázkódik. A következő pillanatban már negyven könnyáztatata arcon felragyog az ihlet, negyven fohászós szájon hangzik:

Azt bünteti, kit szeret,

Másképp ő nem is tehet.

Térj magadhoz, drága Sion!

Már nem meggörnyedt, siró emberek többé!...

daliás idők magabizó, egyedül Istent félo leventéi immár.

Sion, ezt hát gondoldj meg
S szabj határt bus gyötrelmednek!

Végigéneklék valamennyi strófát.
Mintha csak Gernyeszeginek, ezernyi bus társának mondanák!

Sion! onnan számkivetni
Nem fog téged soha senki!

— — — — —
Boldogasszony anyánk,
Régi nagy pátronánk!

— kezdik most az osztály katolikus fiai. Református, evangélikus, unitárius, mind tudja... mind velük zeng... Ének a magyar nép zivataros századaiból... ki ne ismerné?... Volt-e a magyarnak zivatarosabb százada???

Magyarországról, romlott hazánkról,
Ne feledkezzél el szegény magyarokról!

Gernyeszegi egészen átváltozik. Fialatosan, délcégen kihuzza magát.

— Igen, fiaim... ez a magyar óra, ilyen a magyar óra... így akartam... így óhajtottam! fiaim... drága fiaim!!!

Gerendy Laci ugrik a dobogóra, a kollégium híres szavalója. Czuczor híres, vérforráló versébe fog, a Riadóba

A hallgatókon halálos dermedtség vesz erőt, léleketük, szívverésük is eláll.

Sikolt a harci sip, riadj magyar, riadj!

Harangoznak.

Az utolsó magyar órának csak fizikai vége van, a lelkekben ez óra sohasem homályosodó. Nemes, hasonlatosan az aranyhoz, ragyogó, mi-ként a gyémánt. Csak a lelkek pusztulásával szakadhat vége.

folyóba, teljesen szárazon hagyva a szobranci-utcai és végváhi medret, holott a csatorna vízének tulajdonképpen épp e részekben át kellene beömlönie a folyóba.

Tudomásunk szerint a csatorna tisztántartása, a vízi művek fenntartása a Múmalom r.-t. kötelessége, de ez — úgy látszik — ebbeli kötelességének egyáltalán nem igyekszik eleget tenni.

Kérdjük: hát nincsen hatóság ma városunkban, mely a közügyekkel is foglalkoznék, s mely kényszeríteni tudná a malom vezetőségét, hogy az állammal szemben vállalt kötelezettségének eleget tegyen, eleget tegyen pedig annál is inkább, mert a szobranci-utcai s végváhi csatornarésznek víz nélkül hagyása közegészségügyi szempontból sem engedhető meg.

A Ker. Szoc. és gazdapárt listája:

1. Dr. Körmeny-Ekes Lajos, kereskedő (Kassa).
2. Szentiványi József, földbírtokos (Beje).
3. Hefty Gy. Andor, hírlapíró (Késmárk).
4. Dr. Giller János, ügyvéd, (Lőcse).
5. Dr. Fleischmann Gyula, párttitkár (Kassa).
6. Katona Sándor, nyomdász (Kassa).
7. Dr. Kéler Tibor, ügyvéd (Késmárk).
8. Nagy Sándor, földműves (Nemesmártontalva).
9. Stefancsik Bertalan, kádár (Kassa).
10. Kuizs Mária, munkásnő (Kassa).

Keresztény szociálisták, munkások, polgárok, magyar kisgazdák, földművesek, erre a listára szavazatok!!! — Egyedül ez a mi listánk! A lista 5-ös számmal van jelölve a felső bal és öt köröskével ugyanezen a felső jobb sötétletben, erről lehet megismereni.

UJDONSÁGOK.

ELŐFIZETŐINKHEZ! Kérjük előfizetőinket, hogy az új negyedévi előfizetési díjat minden levélbeli felszólítás nélkül beküldjék sziveskedjenek, mert nem vagyunk abban a helyzetben, hogy mindenki külön felszólítást küldjünk, viszont az előfizetés megújítása nélkül a lapot nem expedálhatjuk. Hátralekötött előfizetőinknek levelet írunk. Lapunk egy negyedévi előfizetési díja 9 K.

Kettős eljegyzés. Bánóczy Babyt eljegyezte Aray József. — Bánóczy Ducit eljegyezte Schlaichta László.

Halálozás. Pákh Sándor g. kath. kántortanító márc. hó 29-én életének 84. közszolgálatának 65-ik évében elhunyt. Kitérget rokonsága gyászolja. — Poányi Imre ny. vm. főlevéltáros, életének 92. évében f. hó 3-án elhunyt. Temetése f. hó 4-én ment végebe.

Jön Beszkid Amerikából. Hir szerint Beszkid Antal, a közp. orosz Rada enőke befejezte amerikai agitációs útját s március 3-án hajóra ült, hogy hazra érkezzen. Állítólag két és fél millió koronát gyűjtött az amerikai ruszinok között agitációs célokra.

Adomány. Egy kapos-utcai szegény asszonynak Bukovics Jánosné 10 K.-t küldött lapunk útján. Ezt az összeget egy előbbi jövedő (Schulman) ugyanezen célú 30 koronás adománnyal együtt rendeltetési helyére juttattuk. — N. N. 65 K.-t küldött be lapunkhoz, melyet Szent Antal nevében egy szűkölköző család részére ajánlott fel.

A szlovenszói jegyzők álamosítása. A nemzetgyűlésen törvényjavaslatot fogadtak eh, mely szerint a szlovenszói községi jegyzők állami tisztviselők lesznek. A végrehajtási rendelet még nem jelent meg.

Föld a tisztviselők részére. A város a borsolási dűlőben lévő földjeit a tisztviselőknek ilyen használatra engedte át. A szociális érzékre való cselekedet, amelyet egyébként lapunk is sürgetett, nem szorul dicsőretnre.

Hangverseny. Lengyel Zsigmond zenetanár f. hó 6-án tartotta meg a Ligthy árvák javára hirdetett hangversenyt, amely nagyrészt növendékeinek igen jól összeválogatott számaiból állott. Reisman Manci és Kornél négykezes játékát, Gönczy János énekzámát, Fekésdúzy Tera érzéssel előadott és Vass Böskötől ügyesen kísért melodramáját, Kereskes Vera kedves énekzámait általában nagy tetszéssel fogadta a közönség. Meg kell említenünk Fried Rózsit is, kinek nagy technikai tudást eluraló játékát sok tapsal honorálták. Szépek voltak a pici kis művésznők, különösen Deutsch Ella színezet előadással. Lengyel Zsigmond közkedvellet zenetanárunk elismerést aratott játékosasággal összekötött művészi élvezetszerzésével.

A „Keresztény Népnyoha” részére Vrabély Józsefné 30 K, Acs Béláné 50 K, Leskó Józsefné 5 K.-t adományoztak. Hálaán köszöni a vezetőség.

A közigazgatás reformja. A várme-gyék egyesítéséről szóló törvényt a nemzetgyűlés már megszavazta, de jó sok időbe fog telni, amíg a végrehajtási rendelet is megjelenik és a törvényt gyakorlatban végrehajlják.

Bíróhiány a Szlovenszók. Szlovessz-kön jelenleg 72 bírói állás van betöltetlenül.

Lezuhant repülőgép. Hir szerint a városunkból a múlt hetekben eltávozott repülőgép-osztag egyik gépmadara két utasával utközben lezuhant, de emberéletben nem esett kár.

A ker. szoc. párt női szakosztálya f. hó 16-án, pénteken, d. u. 5 órák tartja rendes gyűlést a Gizella házban. Tárty: 1. Az alapszabályok ismertetése. 2. A varroda ügyében való végleges döntés. 3. Egy közszólólevél felolvasása. A tagoknak minél nagyobb számban való szives megjelenését kéri a vezetőség.

A szlovák nemzeti és földműves párt a kaposi járásban. A szlovák nemzeti és földműves párt képviselőjelöltje, Dr. Ivánka Milán, f. hó 7-én a kaposi járás néhány közösgében program-beszédet mondott. Szükségesnek tartjuk, hogy a kapos-vidéki magyar gazdák fölvilágosítsuk affelől, hogy a szlovák nemzeti és földműves párt a csehszlovák kormánynak a pártyja és ha bár éppen a nevezett képviselőjelölt erősen hangsúlyozta is, hogy az itteni magyarság érdekeit is szívéen akarja viselni, azért mégis igaz, hogy pártyja első sorban a szlovák nép kulturális és nyelvi jogait akarja védeni. Semmi okunk nevezett személye ellen egy szót is szólni de mégis úgy gondoljuk, hogy magyar kisgazda csak olyan párt jelöltjeire szavazhat, amely párt első sorban az itteni magyarság védelmét irta zászlajára és az a ker. szociális párt. — Itt említjük meg, hogy a szlovák nemzeti és földműves pártnak fent említett kassai propaganda gyűlésén Hodzsa Milán csehszlovák unifikációs miniszter és még előbb a párt egy másik képviselőjelöltje, Stodola kormány referens egy szobranci négygyűlésen egyáltalán nem egy beszélték, hogy a magyar választóknak e párt iránt való rokonszenvét csak a legkisebb mértékben is fölkeltsék.

Iskolai értesítés. A tanítónépköz-pó intézetbe és a gör. kath. polgári leányiskolába járó tanulók értesítetnek, hogy a husvét utáni tanítások csak április 19-én (hétfőn) fognak kezdődni. Az igazgatóság.

A Magyarországgal való postakö-lekedés a kereskedelmi miniszteriumtól nyert értesülésünk szerint csakis a békeszerződés érvénybelépése után fog megindulni, ez okból a postahivatalok sem vehetnek fel Magyarországra szóló küldeményeket s ilyenek idegen államokon keresztül való eljuttatása sem ajánlatos

Magyarországi hírek. Károlyi Mihály a csehi kormánytól Braziliába szóló utlevelet kért s azt meg is kapta. Hogy mikor utazik el, azt még nem tudják. — A magyar szabadkőműves páholyok beszüntették működésüket. — Budapesten a tisztviselők létszámát olykép fogják leszállítani, hogy a gazdagabb notorius szabadkőműveseket elbocsátják, a többit nyugdíjazzzák.

A zágrábi „Híradó” jelenti, hogy Csernoch János hercegprímás az amerikai magyarokhoz pástorlevelet intézett, amelyben felhívja őket, hogy kérjék az amerikai kormánytól a népszavazás elrendelését az egész Magyarországra területére. — (CTK.) Apponyi megérkezett Budapestre. A pályaudvaron a magyar royalista párt fogadta. Apponyi Győrben is beszél, hol a vonat néhány percig állott. Kifejtette, hogy nem hagy fel a reményen a békefeltételek változtatásáról illetőleg. Eljön még az idő, mikor a sokat szenvedett ország elégtételt kap. Apponyi vonatán a delegációhoz beosztott nagyhatalmi tiszték is jöttek Budapestre. — A „Journal d’Italia” jelenti, hogy Olaszország a nagykövetek tanácsának hétfői ülésén nem járult hozzá a magyar békekérdésben hozott határozatokhoz. — Amerikának agyáljai vannak a magyar békeszerződés körül, ezért a szövetségesek legfőbb tanácsa nem jött elő azzal a tervezett és a nagykövetek tanácsa elé szánt javaslatával, hogy a magyar békeszerződés dolgában en bloc döntést történjék s ezzel Magyarország állásfoglalását mielőbb megtudhassák. — A bolsevizmus alatt történt 1000 névmagyarosítást érvénytelenítették.

Földosztás. A lucskaiak részére márc. 28.-án földet osztottak a 6513 holdas Schönborn-birtokból. A földosztást természetesen úgy kell érteni, hogy a csehszlovák birtoktörvény értelmében földet kaptak bérbé. Vrbinen ünnepléses fogadtatás volt, diadal kapuvál, fűvel, sóval, vízzel fogadták a megjelent urakat, Páris tábornok, Brejcha, Volosin, Gagatko stb, voltak ott. Ma már azonban a lucskaiak ismét elégedetlenkednek, hogy igazságtalan volt az osztás.

Nyári időszámítás. Magyarországra utazók figyelmébe ajánljuk hogy oit április 5-én a nyári időszámítás lép életbe.

Esküvő. Uher Fülöp és Rutsek Ágnes f. hó 11-én vasárnap d. u. fél 5 órák tartják meg esküvőjüket a róm. kath. templomban.

Kültetéses tifusz. A napokban egy kültetéses tifuszban megbetegedett és meghalt ember temettek városunkban. Felhívjuk a közönség figyelmét arra, hogy a fokozott szabad levegőn való tartózkodás a gyakori kézmosás, a lakások sűrű szellőztetése a legjobb ellenszere minden ragályos betegségnak.

A vasuti teherautarifát a „Narodni Listi” jelentése szerint július elsejétől kezdve újra felemlék.

Kérelem a tanügyi referenzhez. Egyik munkácsi lapjárunk írja: A múlt héten rendelt meg, mely szerint a tanév végén a gimnáziumban — ez évben kivételosen — a magyar tanulókat magyar magánvizsgát tehetnek a később meghatározott formában. Ha már méltányosabb akarnak lenni, akkor terjesszék ezt ki a tanítóképzőre és a polgári leányiskolára is! Ezt a kérést szűlők terjesztették be hozzánk, s mi készséggel továbbítjuk a tanügyi referens ur elé.

Német nyelvi tanfolyamot (kezdőknek), német irodalmi tanfolyamot (előhaladottnak), valamint német kereskedelmi levelezési tanfolyamot nyitok. Egy-egy csoportba 10 növendéket fogadok be, heti 3 órai tanítás mellett a tanjdi á havi 10 K. Jelentkezni lehet jövő héten hétfőn, kedden és szerdán 4—5 között Dajbóc u. 10. Wilcesek házában. Stauber Ida.

Kun Béla sógora. Vass—Wasserma Samu, aki a magyar bolsevizmus alatt Kassa város főispánféltje volt, rokonai látogatására (???) városunkba érkezett. Kalandos hírek járnak a városban, némelyek már — csináltatnak is a vörös lobogókat.

Megalakul a Vybor. Hir szerint az ungvári Vybor 6 magyar, 6 zsidó és szlovák, végül 6 ruszin tagból rövidesen megalakul.

Hűtlen kocsis. Szinicska Báránszki János, juhász Imre volt utmester, jelenleg szállító és fuvarozási vállalkozó kocsisa, aki gazdájánál több, mint egy éve szolgált, hűtlen lett gazdájához és elvetemült gonoszra szánta rá magát. Nagypénteken reggel ahelyett, hogy a perencyeni állomáson lévő kincstári fűrésztelepre szállította volna azt a szekér cémentet, amelynek szállítástát gazdájával elvállalta, — ahelyett a két lóval, szekérrrel és cémenttel együtt megszökött és úgy látszik, nem is akar visszatérni. A csendőrség minden irányban erősen nyomoz utána és hir szerint már nyomában is volna. A kocsis remetevasgyári származású.

Egy álló ruhafogas, esetleg előszobai ruhaállvány megvételre kerestetik. Cim a kiadóhivatalban.

Sportélet köréből.

Az U. A. C. kabaréja.

F. hó 7-én szerdán rendezte meg előadását az UAC., mely előadást jobb kifejezés hiányában *kabarénak* (mely szó eredete óta bizonyos mértékig frivol zagyaságokat határoz meg) kell neveznünk. A kabaré ózisként hatott az utóbbi idők elhamarkodott, jórészt ügyefogyott szereplők által előadott kabaréi között, melyekről aztán a szereplők iránt való kiemeltből, mint a „szezon legsikerültebb előadásáról” emlékeztek meg.

Kissé késve, de nem elkésve lépett ki az UAC. műkedvelői gárdája. Kissé megvárakoztatta közönségét, — mely közönség oly annyira elűt az utóbbi évek u. n. hadi közönségétől. Pedig ez a közönség is szeret s tud mulatni. Az öregebbje cigányzene mellett vig dárídó közben hajnalig tartó mulatságokban verte el ősi birtokát. Popogós szászant kentek a more poszájához, amikor még more-nak és cigánynak hívták a népzenezt. A fiatalabbjának mindebből már semmi sem jutott. Ezeknek be kellett érniök magyar nota helyett Zerkovic és Kalmár káppal, adomázgató táblárbak helyett Gábor Andorral, carscu dereku, bogárszemű leány helyett feminista eszmékért lelkesedő hölgyekkel, kiknek eszmei ideálja *Beregi* Oszkár s a többi zsidó színész. De ezek is tudnak kacagni és kacagatni, tudnak lelkesedni és főként tapsolni!

Jölesett a szemnek a csipőig dekoltált hölgyek helyett, kik hódító parfümmel igekeztek testük oly annyira közönséges és jellegzetes illatát elviselhetővé tenni, egy kis keresztény intelligenciát látni.

Az előadás Torna-szabadgyakorlattal kezdődött, melyet az UAC. torna-csapata mutatott be szabatosan. A gyakorlat a háboru egyik nép-

szertü bakanótájának: „Édes rózsám úgy harcoljon, hogy a carnak ne maradjon kozákja” dallamának útemeire történt. Nyilván a nóta felszólítás eredményezte, hogy a tornacsapat, mely a legfiatalabb korosztályból került ki, oly buzgalommal dőngötte az ugynevezett világot jelentő deszkákat, hogy abban az esetben is ha a cím még élne, hű kozákjai ijedten menekültek volna a — sugólyukba. A tornász-csapat, miután a kozákokat sikeresen megszalajtozták, maga is diadalmasan visszavonult, a közönség pergőtapstúzában. A stratégiai terep-fóladás folytán üressé lett színpadot *Kende Mária és Szentkeresztly Pál* foglalták el s a Nagyanyó című páros vigyelenet adtak elő kedves közvetlenséggel. *Kende Mária*, mint Nagyanyó s egyben önmagának unokája és viszont, csak nagyon nehezen tudta nagyanyó kopott ruhái alá rejtjeni bájos fiatal-ságát, s fekete szemüvegén is keresztül csillant sötét fekete szemek fényes ragyogása. (Erős a gyanom, hogy a nagymamák szívesen vennék, ha egyenlő koruk lennének unokáikkal.) Miután Nagyanyó, mint unoka, férjhez ment, zongoraszám következett, melyet városunk elsőmert legkiválóbb zongora művésze, Lengyel Zs., illetve művésznője: *Koffman Emmy* adott elő. A művészi rutinál előadott zeneszámuk páratlan tetszés s ennek eredményét: sikert aratott. A negyedik szám az Egérke című szintén vigyelenet volt, melyet *Fekésházy Tera* és *Orthó Dániel* adták elő. Az Egérkével együtt Orthó Dániel is egér-fogóba került — a Fekésházy Tera égerfogójába, mely ellen Orthó sokkal kevesebbet panaszkodhatott, mint az egér.

Alig hogy a házasságot eredményező Egérkét megfoglák, *Kende Nóra* lépett fel és először a „Pillangó kisasszony” c. operából, majd a „Prater-dal” és az „Álom” című áriát adta elő olyan művészi tökéletességgel, amelyet csak hivatalos művésznők gyönyörködtethetik a közönséget.

A hatodik szám a Porcellánfigurák verses magánjelenet volt, melyet *Tomcsánvi Béláné* adott elő páratlan hatással, csodálatos meglevenítő erejű szavallatával, melynek minden egyes szava szívből jött s szívhez szólt. (A darab a háboru folyamán a román betörés után íródott, de ma — sajnos — épp olyan, vagy talán még inkább aktuális.) Az egyes porcellánfigurákat valóságos, élő, beszélő, bájos, néző és igazi mennyasszony-káknak való édes babák adták. Valamennyien szépek, elragadóan bájosak voltak Graciózu-sabbak, mint a legművészebb francia pipék.

Befejezésül a tornacsapat mutatott be szertornagykorlatokat. A tornászok közül különösen *Péter Dénest* kell külön kiemelni, kinek ritka szabotassággal s könnyedséggel bemutatott gyakorlata általános feltűnést keltett.

Az egyes számok precíz betanításáért *Morvay bácsit* kell még megdicsérniük.

— hk. —

Az U. A. C. kabaréja olyan általános nagy tetszést aratott, hogy annak főbb pontjait az előadásban részt nem vett közönség általános óhajára 18-án d. e. 11 órakor a városi színházban egy matiné keretében mérsékelt belépési díjak mellett meg fogják ismételni. A megismétlendő program pontok a tornagyakorlatokon kívül a *Kende Nóra* ének, illetve a *Lengyel Zsigmond* zeneszámai, továbbá a Porcellán figurák című verses jelenet, melyhez a zenét ezúttal *Koffman Kázmér* fogja szolgáltatni. Jegyek már most is válthatók Boross Zsigmond divatkereskedésében.

NYILT-TÉR*)

Válasz az „Ungvári Közlöny” támadására.

Az Ungvári Közlöny április 7-iki számában „Miért vált ki Kubovcsik az UTK.-ból. A kilépés igazi oka” cím alatt támadó közlemény jelent meg ellenem. A közlemény foglalkozván az UTK.-ból való kilépéssel, továbbá kilépésem okáról a Határszéli Ujságban közreadott nyilatkozatommal, azt írta, hogy kilépésem igazi oka egészen más, mint amit én a H. U.-ban felhoztam. A közönség még emlékezni fog rá, hogy kilépésem azt az okot okoltam meg: „Meggyőződtem arról, miszerint az UTK.-ban a testnevelés ügye burkoltan egy felekezeti érdekeinek van alávetve; én pedig sportlelkesültem s az UTK.-nak alapszabályaival is össze nem egyeztethető célok szolgálataiba nem állók”. A Közlöny támadása most abban áll, hogy magát nálam „benfentesnek” képzelve, az én kilépésem igazi okáról mer nyilatkozni s e nyilatkozatban azt meri állítani, miszerint csak azért léptem volna ki az UTK.-ból, mert a legutóbbi közgyűlésen kibuktattak az elnökségből.

*) E rovatban közlöttekéri nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Mégis csak elszakított komizság kell ahhoz, hogy az én cselekvésem okaiként valaki más okokat merjen felhozni, mint amiket én tudok és nyilvánosságra hozok! Elhiszem, hogy a Közlönynek kellemetlen volt az én megokolásom; elhiszem, hogy mint zsidó újság nyilatkozatomnak önmagára nézve is kellemetlen volt enyhíteni akarta, de hogy hibabavaló és neveléses önvédelmében ismét a hazugság és a rágalom eszközához folyamodjék, mint ahogy a Határszéli Ujsággal való polemikájában most nemrég tette, ezt mégsem hittem volna. Egyben igazat kell adnom a Közlönynek egyik volt munkatársának, aki azt állítja, hogy a Közlöny színpad, melynek kiadója, Kreisler, a proletárság 50 fillérére pályázik.

Térjünk a dologra! Hazudik a Közlöny, amikor azt állítja, hogy engem az UTK. ideai közgyűlése az elnökségből kibuktatott. Én az elnökségről már a múlt ősszel lemondtam, lemondásomat a választmányunk levélben bejelenttem s a választmány lemondásomat elfogadta. Engem tehát az ideai közgyűlésen az elnökségből kibuktatni nem lehetett, mert előnk nem voltam, előnknek jelölve sem voltam.

Hazudott a Közlöny másodsor, amikor azt állította, hogy én az elnökségre aspiráltam. Én az elnökségre nem aspiráltam és a kandidáló-bizottság ülésén nyíltan ilyen értelmű kijelentést tettem.

Hogy miért mondtam le az ősszel az elnökségről és miért nem vágytam arra többé, arra még rátekek.

Hazudott a Közlöny harmadsor akkor, mikor azt állította, hogy én kortesbeszédet mondtam. En ugyan felszóllaltam a közgyűlésen, de hogy beszédemben egyedül a sportérdeket vezettem, ezt az alábbiak fogják megvilágítani. Beszédemben távolról sem mondtam azt, amit a Közlöny szavaimekint leközlött s amely közléssel negyedszer is hazudott, csak hogy elnökaspiráns színében tüntessen fel. Ez a negyedik hazugság a szemtelenség jegyében minősül, mert ellenkezőleg éppen Kreisler a támadó lap felelős kiadója volt az, aki ilyen értelmű kijelentést tett a közgyűlésen és arról lapjában be is számolt.

A Közlöny nagyobb hazugságainak felsorakoztatása után lássuk az igazságot:

Fentebb említettem, hogy az elnökségről már az ősszel lemondtam. Lemondásom oka már akkor is az volt, amivel most kilépésemet indokoltam, hogy tudniillik az UTK. egy felekezeti érdekeit szolgálja és én mint keresztény és demokratikus gondolkozású ember nem akartam egy ilyen egyet vezető „diszgoja” lenni. Már akkor is gondolkoztam azon, hogy az egyetből is kilépek, reméltem azonban, hogy minden megváltozik, reméltem az utolsó percig s e célból történt a közgyűlésen való felszóllalásom is, evégből helyeseltam a Lukács dr. illetve a Lám Elemér előnké való kandidálását, kiknek megválasztása esetére kijelenttem, hogy hajlandó leszek az atletikai szakosztály vezetését az UTK.-ban elvállalni. De mikor azt láttam, hogy diszelnökök a jelenlegi elnökségben kompromittált Halász tesivért kandidáltak, amikor láttam, hogy a közgyűlésen ugyanezt az urat már előnknek léptették elő, amikor Kreisler fenyegető szavait végig hallgattam, akkor már teljesen tisztában voltam azzal, hogy itt javulás nem várható, hogy itt egy ugyanazon felekezeti való nem is szégyény, hanem ellenkezőleg bótárcájú családi klikk keresi a maga céljának elérésére alkalmas embertömegeket s nekik az igazán mellékes, hogy milyen címen tömörítik hadseregüket, testőrcsapatukat, a fő, hogy együtt legyenek és kéznél legyenek. A fő, hogy a tömegek ne lássanak át a szítán, a fő, hogy a jelszó hangzatos legyen, a fő, hogy az új idők divatjának megfelelően égit hangozzanak a „munkásérdek” „munkásság” „proletárság”, stb. szavak, a háttérben pedig biztosságban maradjon és nőjön az egész komédiát csak önzésből csináló klikk pénzszakszákja, tőkéje, az úgynevezett „kapitálé”. Ismerjük már az ilyen fogásokat, sajnos egy kicsit későn ismertük meg.

Ha tényleg sportérdekek vezették volna őket, akkor nem lett volna szabad ezt az elkeseredett hadjáratot indítani ellenem, roszakaratu híreszteléseket terjeszteni kilépésem felől és belekényszeríteni engem abba, hogy olyan kijelentéseket tegyek, amelyek feszélyezhetik a még ott lévő 5 vagy 6 keresztényt. Nem lett volna szabad éppen reám támadni, aki egyévi működésem alatt éppen sportszempontról mégis csak csináltam valamit.

Lépten-nyomon hallom, hogy lehetetlennek fognak engem tenni. Hogy miképen, azt el se tudom képzelni, de hogy miért, azt tudom s a keresztény társadalom is fogja már sejtetni. *Basa Péter nyilatkozata a bíróság előtt rájuk nézve botrányos meglepetést fog még okozni.* Egyelőre csak annyit, hogy nem sikerült a Közlönynek ismét két „gojt” egymás ellen felállítani.

Azért akarnak engem lehetetlenné tenni, mert én semmiféle presszió, vagy pláne terror hatása alatt a magukat proletároknak hirdető úgynevezett „burzsujok”-nak szolgálatába nem akarok állani. Ezek a „burzsujok”, ha érdekeikről van szó, szemtelenség az erszényükbe mutatnak és az igazi robotoló proletárság rovására megvesztegetésekkel viszik előre kapitálista terveiket, én pedig ebben nem vagyok az ő emberük. Azért török rám, azért fenyegetnek, azért piszkolnak és hurcolnak meg, mert hallgatásra akarnak bírni, én pedig kijelentem, hogy ennek dacára keresztény hittemnek sem megtagadója, sem árulója nem leszek, bár van sok keresztény e városban, aki különféle címek alatt vállalja a Judás szerepet.

Ezek után csak arra kérem az igazságszerető közönséget, hogy minden ellenem irányuló rágalmat vagy sértést tudomra adni szíveskedjenek, hogy a bujkáló becsületlábakkal azon melegében rajta csiphessem és átadhassam oda, ahova tartoznak.

Kubovcsik Andor.

Felszólítás.

Az Ungvári Közlönyben „növendék-sztrájk” címen megjelent közleménynek íróját úgy magam, mint a növendékeim nevében felszólítom, hogy magát személyesen vagy levélben megnevezze!

Lengyel zeneánár,

Uj-tér 11. (Nehrebecky féle ház.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Konchása. A választás technikailag úgy fog történni, hogy minden választó annyi lisztát kap, ahány párt az illető kerületben jelölt. Kap azonban a választó két borítékot is. Az egyik borítékba beteszti azt az egy lisztát, amelyre szavaz és bedobja az úrnába, a másik borítékba beteszti a fennmaradó többi lisztát és leadja. A lisztán törölni nem szabad. A szavazás kötelező.

H. M.-né. Az ítmelési engedélyek 1/3 részét zsidók fogják megkapni. A keresztényeknek 2/3 rész van az engedélyekből. Csak büntetlen előéletű, nem alkoholista és tőkével bíró emberek kaphatnak engedélyt. Az összes revizió alá vont kérvényeket döntés előtt az Ipartársulatnak is megküldik, hogy annak vezetősége is beleszólhasson tagjainak existenciális ügyébe.

Dolhai előfizetők. Az előfizetési díjakat nem kaptuk meg. Egyikőjüknek levelet írtunk.

1000 darab válogatott szövegtől **PAPIRZSÁK**

(100 kgr.-os), kisebb tételekben is eladó Szántó-Testvéreknél, Széchenyi-tér 37. szám alatt.

Markovits Menyhért

okleveles mérnök műszaki és kereskedelmi íródjai elvállalja

Fedélhéjalások

komplett kivitelét I. a. békei minőségű aszfalt impregnált papirlemezekből (ilyen lemezeket eladásra is raktáron tart)

Malmok, mezőgazdaságok,

fűrészek, borászati és egyéb üzemek fentartásához szükséges összes anyagok (gy. pl. tömítő szerek, szijak, olajok, szerszámok, gépek és géprészek) szállítását;

Iparvágányok

építéséhez szükséges anyagok s forgalmi eszközök beszerzését. :: ::

Iroda: UZSHOROD (UNGVÁR) DOMBALJA-UTCA 24.

Lerakot: Vargasor, Rozgonyi-telep.

MEGÉRKEZETT

A PRIMA MINŐSÉGŰ

FEHÉR SZÖVŐ-PAMUT

(békebeli), 12-es számú, mely a

hatóság által megállapított árban

kicsiben és nagyban kapható csomagonként 5 angol font súlyban

Szántó-Testvéreknél,

Széchenyi-tér 37. sz. alatt.